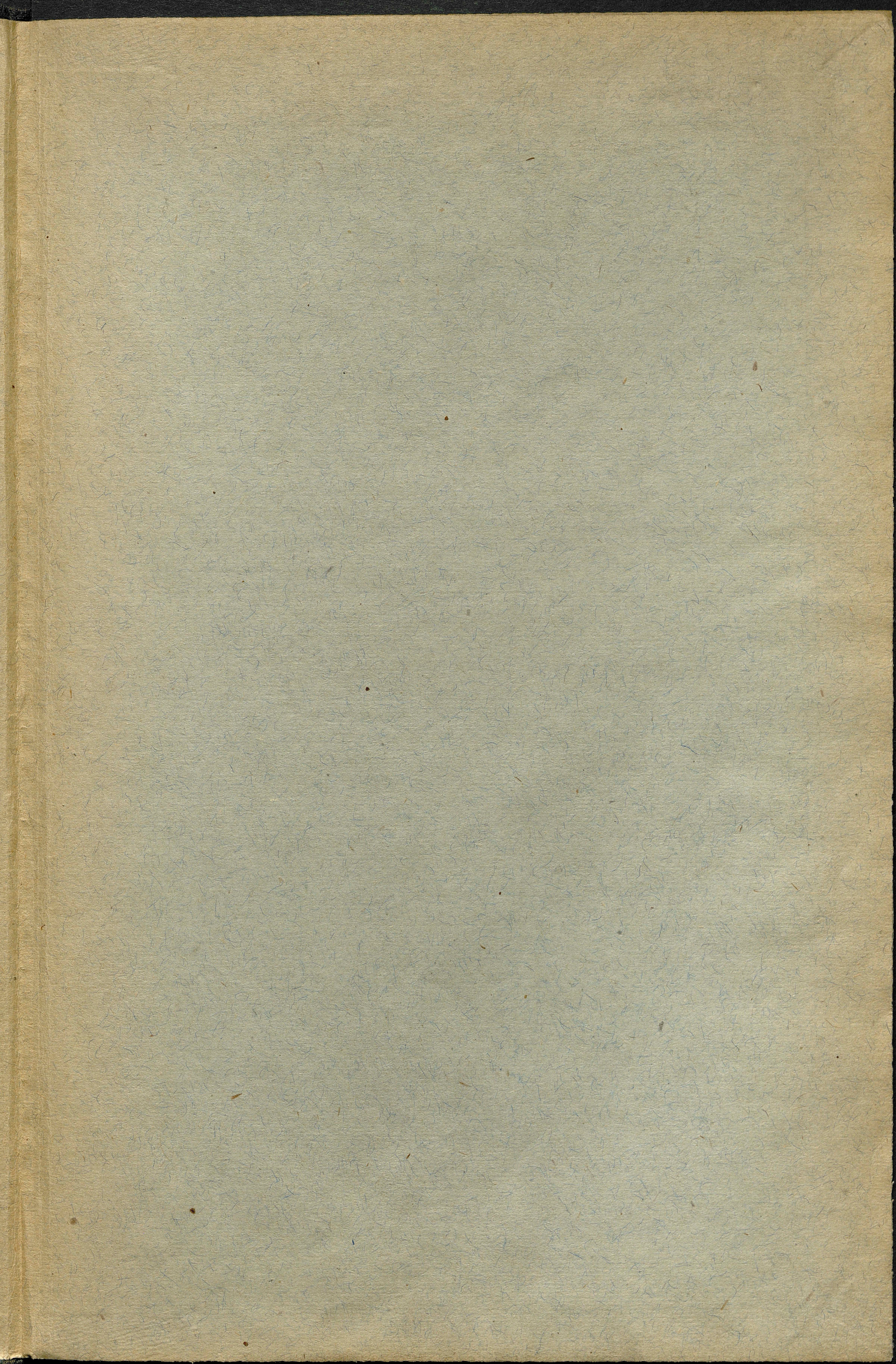

135808

BIBLIOTEKA
Z. N. im. Ossolińskich
XVIII-19024-IV

9 XVII 2
169 x

Incendiarius

Capitum Lyæus

Albini et Saturniani

Capitibus non sine favilla mortalis vitæ Superfusus.

ad Martyrum gloriam & Orbis odium,

à Perillustri Rhetorica Juventute

Academiæ & Universitatis Vilnensis Soc: IESU

Antecinerale Dramate

Spectatori propositus.

Anno Ignis Consummentis, in Carne DEI

MDCCXII.

Mense Februario Cereris ignibus Sacrato

Die VI.

XVIII - 19024 - IV

Epitome. Historica.

Maximianus magis tyrannide in Christianos, quàm sceptris Romani Imperij, celebris, Albinum & Saturnianum minores Fratres, Divi Luciani Martyris Discipulos, ut Deorū faciat Lactantios speciosis lactat promissis. sed hi & Deorum superstitiosos cultus, & illis sacras dedignati epulas, dum in vera Religione constantes persistunt, à Politiano capita eorum magica arte confectō mustō perfunduntur. Unde mox accensa capita vitam mortalem Divis Martyribus extinguunt. Baron: tom. 3. an. 311.

Prologus

Genius Politiani invitat Genium Maximiani ad instituendas in Capitolio Deorum cultui convivales mensas, qui triumphali essedo per capita Martyrum, vehentibus captivis Christianis, applaudente superstitione deducitur. Genios Luciani, Albini, & Saturniani ad bellaria de capitibus Succensis, Christo instructa, invitat Religio.

Actus unus.

135808

Scena

135808
11262

P. Santi Gastoldi

Scena 1ma. Maximianus animatus illâ compellatione, quæ Prædecessori suo Aureliano Maximiano dabatur; *ferrei parens. sæculi.* Philono & Zelimacho, aulæ suæ Proceribus, ferrea Tyrannidis instrumenta, & inquirendos Committit Christianos.

Scena 2da. Philonus & Zelimachus contra Christianos conjurant; qui vocibus è proximo auditis exciti, Lucianum, Albinum & Saturnianum Christo vacantes captivant; eosq; ad metalla, in ordine ad ferrea tyrannidis instrumenta conficienda pertrahunt.

Scena 3ta. Lucianus, Albinus, & Saturnianus, cum, alleviante laborem genio cælesti, demandato sibi insudant operi, audiunt voces subterraneas, quibus Philonus & Zelimachus perterriti, ablata aureâ cruce Albini & Saturniani inter labores amissa, in fugam aguntur. Interim e terræ cavis Saturnus & Lyæus prodeunt.

Scena 4ta. Saturnus aurea promittit sæcula pro ferreis. Lyæus propinat pocula; addens: *Stillans Lyæus igneas capiti dabit Stellas.* Ad hæc Superveniens Politianus, promissis Deorum allieit ad cultum eorundem Lucianum, Albinum, & Saturnianum, ex quibus intelligit profugisse Philonem & Zelimachum, indeq; concipit suspicionem de abiurata ab eis Deorum Religione, suspicionem.

Interludium.

Chorus.

Ex occasione illius dicti: *Stillans Lyæus igneas capiti dabit Stellas:* ternos soles (de quibus Annales) Christi effigiem repræsentantes, Religio imprimit mentibus & præcordijs Geniorum Luciani, Albini, & Saturniani, addens illud Evangelicum: *Sic luceat lux vestra.* frustra nitente superstitione pertrahere Genios ad ignescentia Deorum simulacra.

Interludium.

Actus 2dus.

Scena 1ma. Philonus & Zelimachus de reperta cruce aurea litigantes, ad gladios se provocant. Quorû strepitu excitus Politianus, litem dirimit; sibiq; crucem hanc donari poseit. Sed dum illam non impetrat magis fundatur, in suspicione Philonem & Zelimachum ejurasse Deorum Religionem.

Scena 2da. Politianus refert Maximiano Philonem & Zelimachum fraudibus Luciani, Albini, & Saturniani à Deorû cultu defecisse, atq; à metallorum cura profugos crucem deferre. Denuntiat pariter Deorum in terras adventum forsan Sacrificia exposcentium.

Scena 3ta. Maximianus in præsentia captivatorum Philoni & Zelimachi, Luciani, Albini, & Saturniani Dijs litat. Inter Sacrificia Saturno falx, Lyæo crater excidit. Quam indignationem iratorum Deorum ob præsentiam Christianorum ratus fieri Cæsar, furibundus Lucianum carceri addicit. Philonus & Zelimachus perterriti, coniecta in Deorum mensam cruce, omnem à se suspicionem Christianæ Religionis amonent. Albinus & Saturnianus ad sumenda Dijs oblata cibaria inducendi, Politiano committuntur.

Scen-

Scena 4ta. Politianus sollicitus quoad sacras dapes à SS. Iuvenibus Sumendas, dum versat craterem Bacchi manibus excussum, legit in eo ænigma *capit: fundet & incendia Bacchus.* Dubitantem Politianum quidnam ænigma velit, superveniens Philonus & Zelimachus edocent, captione & dolis inducendos esse SS. Iuvenes ad sacras epulas; quibus inductis, evitanda fore incendia Bacchi.

Scena 5ta. Politianus Philonum & Zelimachum concitat contra SS. Iuvenes, asserens ab ijs insimulatos esse quoad Christianam Religionem. Hinc inito consilio Politianus sollicitat Saturnianum ad Sacras dapes; Sumpsisse asserit Albinum & Lucianum. Zelimachus pariter urget Albinum, similia referens de Saturniano & Luciano. Philonus verò in signum ejuratæ fidei à SS. Iuvenibus defert Luciano crucem auream.

Scena 6ta. Lucianus agnoscens crucem auream asse SS. Iuvenum dum in planctus solvitur, à superveniente Albino arguitur; uterq; à Saturniano, quod ejurassent Christum. Augetur lis inter SS. Martyres, cruce manante sanguine. Philonus & Zelimachus cum Politiano sanguinem male ominosum rati, etiam illud: *capit: fundet &c.* in dubium vocant.

Scena 7ma. Philonus & Zelimachus refert Maximiano crucem stillare cruore. Politianus legit inscriptionem crateris. Vnde varijs varia ominantibus; Politianus concludit, fundendum esse sanguinem Christianorum, alias certam capitibus Romanis, & Capitolio favillam parari à Lyæo asserit, ob contemptos à Christianis suos honores. Maximianus actus in furias, Lucianum arctiori carceri includendum; SS. Iuvenes (ex consilio Politiani) separatim excruciandos committit eidem, ipse Capitolinis ludis vacat.

Interludium.

Chorus.

Umbra Aureliani Maximiani, ferreo sæculo addens flammæ, pocula succensa propinat Genio Maximiani. E diametro Religio ad aureum sæculum, Genios SS. Martyrum invitans, edocet sustinendas esse prius flammæ & ferrum.

Interludium.

Actus 3tius.

Scena 1ma. Politianus nihil evincens cruciatibus, & dolis; SS. Martyres sistit Maximiano, qui in Lucianum, Christiana constanter profitentem, capitis sententiam pronuntiat. Albinum & Saturnianum terrendos tormentis committit Philono & Zelimacho.

Scena 2da. Albinus & Saturnianus, uterq; tacite hilaris de eventu insimulati Luciani, post mutuas sui obtestationes dum ingenue fatentur se nunquam ejurasse Christum, inferunt nec Lucianum id fecisse: ideoq; reconciliati sibi animose contemnunt tormenta, interquæ exanimi Luciano gratulantur, quod impleto omine crucis Sanguine manantis aurea æternitatis sæcula à Saturno prædicta sit auspiciatus.

Scena

Scena 3tia. Philonus & Zelimachus nuntiat Maximiano nullis terroribus moveri Albinum & Saturnianum. Hinc in furias effervescens Cæsar, SS. Iuvenes morti addicit Latâ Sententiâ Politianus magicô quodam mustô SS. Iuvenum capita perfundit, ita, ut ignem concipiant. Recreatur caput incendiô Politianus, docens, fata jam esse soluta inscripta scypho Bacchi; infestis enim sibi capitibus incendia superfudit.

Scena 4ta. Saturnianus revocans illud; stillans Lyæus etc. prior inter flammâs efflat animam. Eum mox Albinus beata morte per idem incendium extinctus consequitur. Auētis flammis Politianus involvitur, ac fatalem sibi etiam testans inscriptionem crateris, ignibus absorbetur, ægrè evadentē Maximiano.

Epilogus.

Mundi Genius inter busta Regnorum ac urbium, incendiarium caput ac fortunarum Lyæum detestatur. Religio inter cineres SS. Martyrum laureas plantat, nulli æstui cessuras.

Ad M. D. G. B. V. M. S. L. O. C. Honorem.

